

2006-01-24

Ne legyen Erdély magyarországi választásikampány-terület! - mondják minden rangú és minden rendű kicsinyeink és nagyjaink, nagyon helyesen. 2006-01-24

Ne legyen Erdély magyarországi választásikampány-terület! - mondják minden rangú és minden rendű kicsinyeink és nagyjaink, nagyon helyesen. Súlyom László köztársasági elnök is fontosnak tartotta kiemelni a választások dátumának bejelentése alkalmával, hogy büszke volna, ha nem lenne lejárató kampány. Szili Katalin marosvásárhelyi látogatása során szólott arról, hogy helyre kell hozni a magyar-magyar kapcsolatokat. Majdhogynem megtapsoltuk, de akkor derült ki, hogy a magyar parlament elnök asszonya azt akarja helyrehozni, amit "a történelem elrontott". Mi pedig jó néven vettük volna, ha azt hozzák helyre, amit ők rontottak el. Nem személyesen ő, hiszen emlékezünk, Szili Katalin volt az egyedüli a mostani magas magyar vezetésből, akinek ha visszafogottan is, de kezdetben volt bátorsága az "igen" szavazásról jó szót is szólni.

Kezdetben volt ez - hangsúlyozzuk -, mert később a "pártfegyelem" őt is ráncba szedte. De ő Erdélybe még bemerészkedhet anélkül, hogy füttykoncerttel fogadnák. Éppen az a cseles a dologban, hogy őt küldik hozzánk mint "történelmi" magyar-magyar békítőt.

Szili Katalin fanyar és zavart mosollyal teljesíti most is "történelmi küldetését": a magyarországi választások időszakában ne legyen kampánytéma a határon túli magyarság kérdése.

Kedves, nem? Ha nem lesz kampánykérdés a határon túliak ügye, akkor nem kell számot adni, és mindannyian elfeledhetjük, hogy miként fosztották meg tartalmától a magyar igazolványt, miként riogatták az alávaló eszközökkel megvezetett magyar tömegeket a 23 millió román beözönlésével, és miként lehetetlenítették el a határon túli magyarság általuk legitimnek nyilvánított képviselőjét egyesítő Máért tevékenységét. A most már végleg leírt Máért összehívásával akkor értett volna egyet a magyar miniszterelnök - akinek az összehívás törvényes kötelessége -, ha előbb egyeztetés során megállapodnak a közlemény szövegében. Ilyen utoljára a KGST vagy a Varsói Szerződés működése idején történhetett.

Szóval "ne legyen kampánytéma a határon túli magyarság kérdése", mert akkor megfeledezhetünk ezekről a "nemzetegyesítő" fogásokról. Mi több, közvetve egy olyan kormányt segítünk hatalmon maradni, amely ezt a kurzust - a határon túli magyarság anyaországtól való végleges leválasztását - tovább folytatja.

A másik felkapott téma: "senki tisztességét se írásban, se szóban, se könyvben ne, ne, ne, se alávalót, se durvát, se személyesen bántót ne, ne..."

Ugye, milyen jól hangzik? Hát persze, hogy ne! Ennek két nyomós oka is van. Valakiről kiderül, hogy hosszú időn belül nem létező cég nevében, rablóprivatizálás során fantasztikus vagyona tesz szert. "Tisztességét ne bántsák se írásban, se szóban, se..." Tegyük hozzá, hogy azért se, mert az ellenfélről már megjelent valami minősíthetetlenül undok könyv, az okádja a nyomdafestéket nem tűrő szavakat... Most már álljon meg a menet! És aminek számunkra - erdélyiek számára - fájdalmasnak kellene lennie, egyik, a jó bukaresti ájert sokáig és eredményesen belélegző egykori hősünket, hazánkfiát ott

látjuk idétlenkedni ennek a blaszfémiázó figurának a társaságában. Miközben a másik áttelepült nagyságunk méregbe mártott pennájából csepeg a gyûlölködés sava egyik főember ellen.

Jól jegyezzük meg, ne a neveket, hanem a kategóriát, ezeknek a főkolomposoknak az aljasságát, mert csak így tudunk megbocsátani azoknak a szerencsétlen áttelepedetteknek, akik a szakosodott televíziók interaktív adásaiba betelefonálnak, hogy mi, akik itthon maradtunk, maradjunk, vagy menjünk a fenébe, mert ők már vannak benn elegen.

Szóval alakulóban egy Kárpát-medencei magyar egység: egyik gyökere-hajtása talán az a Kun Béla, aki a múlt században a kommunista ideológiai influenzát behurcolta Erdélybe, itt kísérleteztek véle, és most vannak, akik génmódosítva visszaviszik.

Ők nem a "lejáratók", nem, ők a "feljáratók".

Sylvester Lajos, Háromszék